



Elia Patricia Pekica

je rođena 16. rujna 1971. u Zagrebu.

Već u srednjoj školi piše svoje prve pjesme, ali ih čita samo odabranoj publici.

Po završetku srednje škole upisuje se na Filozofski fakultet u Zagrebu.

U toku studija engleskog i talijanskog jezika i književnosti, Elia se sve više posvećuje pisanju poezije.

Diplomirala je na Filozofskom fakultetu 1996., a 1997. godine upisala je na istom fakultetu poslijediplomski studij.

Živi i radi u Zagrebu.

“Sama”, to nije naslov samo uvodne pjesme; to je temeljno raspoloženje i opis stanja, iz kojega je, na najbolji mogući način, moguće promatrati svijet: svojim vlastitim očima, i iz vlastite duše. U Elii nema ničega naučenoga, preuzetoga, pogotovo ne preuzetnoga. Odatle svježina njezina pjeva. Eto još jednoga novog glasa suvremenoga hrvatskog pjesništva, koje se polako rješava tmurna okružja svoga donedavnog nastajanja, te u svoje obzorje unosi široku panoramu svijeta. Ali uvijek posredstvom nezatajiva jastva. Takvo je i jastvo Elie Patricie Pekice. Dražestan pjev mlade dame, začudene nad bogatstvom šarolikog svijeta.

Ante Stamač

Zanimljivost pjesama Elie Patricie je potenciranje muzikalnosti same riječi, govora. Kao da rječničko značenje i nije toliko važno, važna je samo simbolika zvuka, kao da melodičnost, zvuk (tj. glas) znači. Vizualno u pjesmama, slikarski rečeno, neoimpresionistično, sastoji se od poteza, točkica i pjegica i od igre svjetla i sjene. Sve je u pjesmama difuzno, magličasto, pa i fantomski sugovornik ostaje fantom, “on” ostaje nestvaran, pa je “ona” osamljena, ostaje sama. U takvoj viziji svijeta pjesnikinja može naći i nalazi oslonac jedina u vrhunaravnoj osobi, u Bogu ili upravo u Kristu.

Ivan Slamnig